

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 562/21
23.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Наде Хаци-Перић, председника већа, Миленка Цвијовића и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Кристине Вуковић, записничара, у кривичном предмету **осуђеног АА**, због кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби осуђеног АА, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.493/16 – Кв.бр.477/21 од 01.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 23. јуна 2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба осуђеног АА, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.493/16 – Кв.бр.477/21 од 01.06.2021. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.493/16 – Кв.бр.477/21 од 01.06.2021. године, усвојен је захтев осуђеног АА за изрицање јединствене казне па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то пресуда Вишег суда у Београду К.бр.493/16 од 20.02.2018. године преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 418/18 од 24.05.2018. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору од 13.09.2016. године до 18.09.2017. године и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.979/13 од 15.05.2017. године, правноснажна дана 20.02.2018. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 29.03.2012. године па до 26.11.2012. године, као и време које је провео у притвору почев од

26.06.2014. године до 07.11.2014. године. За овим је првостепени суд окривљеног АА, а узимајући му као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Вишег суда у Београду К.бр.493/16 од 20.02.2018. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 418/18 од 24.05.2018. године у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци и Вишег суда у Београду К.бр.979/13 од 15.05.2017. године, правноснажна 20.02.2018. године у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 10 (десет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 13.09.2016. до 18.09.2017. године, време проведено у притвору почев од 29.03.2012. године па до 26.11.2012. године, од 26.06.2014. па до 07.11.2014. године, као и време проведено на издржавању казне затвора од 02.08.2019. до 23.01.2020. године. У преосталом делу пресуде су остале неизмењене.

Против наведене пресуде, благовремено је жалбу изјавио осуђени АА, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и осуди га на јединствену казну затвора у краћем трајању.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.619/21 од 22.06.2021. године, предложило да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу осуђеног АА и пресуду Вишег суда у Београду К.бр.493/16 – Кв.бр.477/21 од 01.06.2021. године, потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалба је неоснована.

Правилно је првостепени суд нашао да су у конкретном случају испуњени законски услови предвиђени одредбом члана 552 став 1 ЗКП да се осуђеном у поступку за изрицање јединствене казне затвора преиначе раније пресуде у погледу одлуке о казни, с обзиром на то да је окривљени АА кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ за које је оглашен кривим каснијом пресудом - пресудом Вишег суда у Београду К.бр.493/16 од 20.02.2018. године преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.418/18 од 24.05.2018. године извршио дана 13.09.2016. године, те да се на издржавању казне затвора по ранијој пресуди – пресуди Вишег суда у Београду К.бр.979/13 од 15.05.2017. године, правноснажна дана 20.02.2018. године, налазио у периоду од 02.08.2019. до 23.01.2020. године, односно да је осуђени кривично дело по каснијој осуди извршио пре него што је започео издржавање казне по ранијој осуди.

Правилно је првостепени суд одмеравајући висину јединствене казне осуђеном ценио све околности из члана 54 КЗ дате у напред наведеним правноснажним пресудама које утичу да казна буде мања или већа, па је од отежавајућих околности на страни осуђеног суд ценио његову ранију осуђиваност, док је од олакшавајућих околности ценио да је осуђени релативно млада особа, па је полазећи од изречених

казни затвора као утврђених и на основу одредбе члана 60 и 62 КЗ, те одредбе члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП осуђеном АА изрекао јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) године и 10 (десет) месеци, налазећи да ће се овако одмереном казном остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, као и сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ. На основу одредбе члана 63 КЗ, правилно је првостепени суд осуђеном у изречену јединствену казну затвора урачунао време проведено у притвору, као и време које је провео на издржавању казне затвора, а како је то детаљно наведено у изреци ожалбене пресуде.

У изјављеној жалби осуђени АА наводи да првостепени суд није узео у обзир његово признање кривице, као и коректан став према суду, па сходно томе сматра да је изречена казна превисока и да ће се сврха кажњавања постићи и казном затвора у краћем трајању.

Насупрот овако изнетим жалбеним наводима, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности које су утврђене у напред наведеним правноснажним пресудама, а које утичу да казна буде мања или већа, а овако изреченом јединственом казном затвора у трајању од 5 година и 10 месеци ће се и по налажењу овог суда остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, као и сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ.

Имајући у виду да у изјављеној жалби осуђеног АА није наведена ниједна чињеница и околност која би утицала на другачију одлуку суда, нити је жалбеним наводима доведено у питање правилност и законитост ожалбене пресуде, то је Апелациони суд у Београду жалбу осуђеног оценио као неосновану.

На основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић, с.р.

Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић